

Gammal i Sverige. Tema i "Anfangen", tidskrift för Journalisthögskolans elever.

Författat av Gunilla Ingels 13 februari 1971. Fotograf: Ola Hallberg

Frida och Georg Karlsson vill bo kvar i sin stuga så länge de orkar

Georg och Frida.

Hur känns det att vara pensionär på landet? Vi frågade Frida och Georg Karlsson, 80 respektive 76 år. De bor i Senneby, en liten by på Vaddö.

Karlssons stuga är över 100 år gammal. Den har två mindre rum och ett litet kök. Man har elektricitet men inte vatten. Genom att de fick elektricitet så kunde de skaffa sig TV och kylskåp. Telefon har de haft sedan 1946 då Georg var hemvärnschef. Georg är en man med bestämda åsikter. Han tycker inte om den kommunsammanslagning som kom vid nyår. Han säger;

- Det kommer att gå så långt att de som är kvar på landet är pockade att ge sig iväg. Det finns inga handelsbodas och kommunikationerna är dåliga. Nu, efter den här sammanläggningen, så blir det än värre. Man ska ju dra in alla busslinjer från Hallstavik, Östhammar och Uppsala. På så sätt måste folk ge sig in i städerna, antingen de vill eller inte. Men, fortsätter han, vi har bott här sedan 1928 och vi vill inte flytta. Vi har samlat så mycket saker att de kan man ju inte ta med sig om man flyttar in till stan. För flyttar man dit får man ju bara en liten håla att bo i.

Vatten hämtar man i en brunn några meter utanför huset. Makarna är överens om att de vill ha det så. De tycker inte om vattenledningsvatten utan vill ha sitt eget källvatten. 1967 drog man in elektricitet. Installationen, som gick på drygt 4000 kr, betalade man själv. Vi frågade varför man inte kontaktade kommunen för att få hjälp med detta.

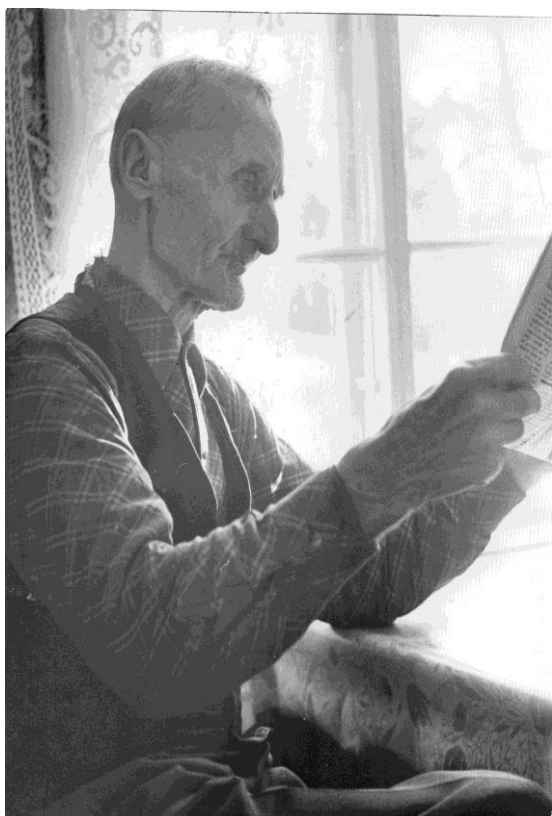
- Dom är så underliga här i Vaddö kommun, säger Frida och vänder sig mot Georg.

- Jaa, vi vill inte alls ha med kommunen att göra. Det är ju Norrtäljeborna som har hand om allt nu efter kommunsammanslagningen. Ännu så länge klarar vi oss utan hjälp. Kanske kunde vi få någon hemsamarit längre fram, men de får ju inte hålla på mer än två timmar varje gång. Jag tycker inte att man kan hinna med så mycket på den tiden!

- Och maten köper vi precis utanför grinden, säger Frida. Det kommer en matvarubuss från Grisslehamn varje vecka. Där handlar vi det mesta. Ägg är väl det enda vi inte handlar där, det köper vi hos Petterssons nere i byn.

Båda två tycker att det är lite ensamt under vinterhalvåret. De fördriver tiden med att läsa tidningar, höra på radio och så vidare. Visserligen har de tre välmående katter som sällskap och Georgs stora intresse är att samla gamla prylar. Han har iordningsställt en hel liten lantbod efter gammalt mönster i ett av uthusen. Det är en fascinerande samling av gamla prydnadsföremål, kängor, sockertoppar med mera. Men de saknar mänskligt sällskap.

- Det är så tomt i stugorna på vintern. Det är mörkt och ruggigt och man ser inte en människa, säger Frida. Fast våra grannar i stugan bredvid kommer hit från Stockholm varje lördag åtminstone.

Makarna Karlsson bor ganska isolerade i Senneby på Vaddö. Under sommarhalvåret är stugorna runtom bebodda av sommargäster, men på vintrarna bor där bara ett trettiotal personer. Det är ca tre kilometer till närmaste affär som ligger i Älmsta. Därifrån går också bussarna till Norrtälje som är närmaste stad.